

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **A.G. G.**
státní příslušnost Pákistánská islámská republika
t.č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51 Vyšní Lhoty
234

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. KRPT-225537-46/ČJ-2022-070022 ze dne
15. února 2023, ve věci prodloužení doby zajištění

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl podle § 124 odst. 3 zákona číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, stanovené rozhodnutím ze dne 12. 12. 2022 (vypraveným dne 15. 12. 2022), a to o 30 dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Ch.

Důvodem prodloužení zajištění je podle odůvodnění napadeného rozhodnutí - stručně řečeno - skutečnost, že do dne vydání napadeného rozhodnutí nebyl správní orgán oprávněn realizovat správní vyhoštění žalobce, protože žalobce stále nedisponuje platným cestovním dokladem. Současně je zde reálný předpoklad realizace jeho vyhoštění, které je plánováno na 15. 3. 2023.

2. Proti rozhodnutí podal žalobce dne 9. 3. 2023 včasnou žalobu, ve které navrhoval jeho zrušení v celém rozsahu (současně navrhl přiznání odkladného účinku žalobě). V žalobě namítl, že žalovaný porušil nejen základní činnosti správních orgánů (§ 2 odst. 2 a 4, § 3, § 50 odst. 3 a § 68 odst. 3 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád), ale především článek 8 Listiny základních práv a svobod a článek 5 Evropské úmluvy o lidských právech (tj. Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Žalobce zdůraznil, že zajištění a jeho prodloužení představuje zcela mimořádný institut cizineckého práva. Podle žalobce nepostupuje žalovaný v jeho případě s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, bez zbytečných průtahů a zajištění nesměruje k cíli vyhoštění. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že k jeho tíži nemohou jít problémy spojené s vystavením náhradního cestovního dokladu a zajištění nemůže být z toho důvodu dále prodloužováno. Žalobce dále vytkl žalovanému nedostatečné odůvodnění délky, na kterou bylo jeho zajištění prodlouženo s tím, že prodloužení doby na zjištění na 180 dnů kladlo zvýšený důraz na kvalitu odůvodnění. Žalovaný podle žalobce na tento požadavek zcela rezignoval.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, setrval na důvodech napadeného rozhodnutí a dodal, že k realizaci vyhoštění žalobce dojde 21. 3. 2023.
4. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání [v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. O žalobě rozhodl krajský soud v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhl konání ústního jednání a krajský soud neshledal konání jednání pro rozhodnutí o žalobě za potřebné.
6. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud ze správního spisu (předloženého v kopii žalovaným), když žádné jiné důkazy ani nebyly navrženy. Podává se z něj, že žalobce (státní příslušník Pákistánu) byl dne 20. 9. 2022 kolem 6:48 hod. zadržen policejní hlídkou poté, kdy byl nalezen spolu s dalšími osobami v nákladovém prostoru kamionu v areálu Třineckých železáren. Protože žalobce neměl doklad totožnosti ani povolení k pobytu, byl policií dočasně zajištěn [podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona číslo 273/2008 Sb.]. Žalovaný vzápětí oznámil žalobci téhož dne zahájení správního řízení o vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodů 3 a 4 zákona o pobytu cizinců a žalobce vyslechl. Žalobce při výpovědi uvedl, že je Pákistánec a z Pákistánu odjel před 8 měsíci do Íránu, poté pokračoval do Turecka a z Turecka přešel do Řecka. Z Řecka jeli autem do Srbska, kde strávili asi měsíc, pak je převaděč odvezl na parkoviště kamionů, kde se schovali do kamionu, kterým přijeli až do České republiky. Žalobce dále uvedl, že se chce dostat do Itálie nebo do Německa. Žádný doklad nemá, své protiprávní jednání v souvislosti s neoprávněným pobytem na území České republiky si uvědomuje. Má k dispozici asi 160 €, do Pákistánu se vrátit nechce, má strach z věřitele, dluží zhruba 1 200 000 pákistánských rupií. Žalovaný následujícího dne (21. 9. 2022) rozhodl o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm.

b) zákona o pobytu cizinců na dobu 90 dnů ode dne omezení jeho osobní svobody. Zajištění žalobce odůvodnil žalovaný tím, že pobýval v České republice bez cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu a existuje reálná obava, že se nepodrobí rozhodnutí o správním vyhoštění. Doba zajištění byla odůvodněna předpokládanou složitostí přípravy výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění s poukazem na to, že žalobce nedisponuje cestovním dokladem, proto je nutné zajistit doklad náhradní a pro tyto účely musí dojít k ověření jeho totožnosti, kdy bude dotazován Interpol a bude nutné vyčkat na reakci státu, jehož je žalobce občanem, která se obvykle u třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. Žalovaný dále podle odůvodnění rozhodnutí přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů (obstarání letenky nebo zajištění průvozu přes jiné státy EU, kdy je nutné zajistit policejní eskortu), přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 dnů. Součástí spisové dokumentace je závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 21. 9. 2022, podle kterého je vycestování žalobce do Pákistánu možné. Dne 21. 9. 2022 rozhodl žalovaný o vyhoštění žalobce a stanovil dobu 1 roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Podle doložky vyznačené na písemném vyhotovení rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo toto rozhodnutí právní moci dne 4. 10. 2022. Doba zajištění žalobce byla (poprvé) prodloužena rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 12. 2022, a to o 60 dnů s odůvodněním, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo možné zajistit realizaci správního vyhoštění vzhledem k tomu, že žalobce stále nedisponuje platným cestovním dokladem a Ředitelství služby cizinecké policie neobdrželo žádné sdělení týkající se stavu ověřování jeho totožnosti. Podruhé bylo zajištění žalobce prodlouženo napadeným rozhodnutím ze dne 13. 2. 2023 o dalších 30 dnů s podobným odůvodněním (po zprávě Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 14. 2. 2023 o tom, že došlo k ověření totožnosti žalobce a byl již vydán náhradní cestovní doklad, ovšem na špatnou totožnost, nebylo proto možné realizovat vyhoštění žalobce plánované na 15. 2. 2023 a nová realizace vyhoštění žalobce je naplánovaná na 15. 3. 2023).

7. Ze správního spisu jsou dále patrné kroky správních orgánů ohledně ověřování totožnosti žalobce a zajišťování jeho náhradního cestovního dokladu. Konkrétně byl již 21. 9. 2022 zadán požadavek na zhotovení 6 dokladových fotografií, dne 25. 9. 2022 zaslal žalovaný Ředitelství služby cizinecké policie (dále též jen „ředitelství“) žádost o zjištění totožnosti žalobce, které dne 12. 10. 2022 podalo žádost o ověření totožnosti žalobce a o vystavení náhradního cestovního dokladu prostřednictvím elektronického systému. Podle informace ředitelství ze dne 14. 2. 2023 již byla totožnost žalobce ověřena a dne 2. 2. 2023 byl pro žalobce vystaven náhradní cestovní doklad s platností do 1. 5. 2023. Bylo však zjištěno, že doklad byl vystaven na špatné jméno, proto bylo velvyslanectví Pákistánu požádáno dne 2. 2. 2023 o vystavení náhradního cestovního dokladu na správnou totožnost žalobce. Do elektronického systému byla nová žádost zadána 6. 2. 2023.
8. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2023 o prodloužení doby trvání zajištění žalobce za účelem realizace jeho správního vyhoštění [§ 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců] o dalších 30 dnů s tím, že celková doba zajištění žalobce byla v důsledku napadeného rozhodnutí prodloužena na 180 dnů od omezení jeho osobní svobody (tj. od 20. 9. 2022).
9. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že doba zajištění cizince staršího 18 let (*což je případ žalobce - poznámka krajského soudu*) nesmí překročit 180 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

10. Úvodem právního posouzení krajský soud připomíná a zdůrazňuje, že je podle § 75 odst. 2 s. ř. s. při soudním přezkumu napadeného rozhodnutí vázán žalobními body. V tomto směru je podstatné, že žaloba neobsahuje konkrétní námitky proti samotným důvodům zajištění (včetně nevyužití zvláštních opatření podle § 123b a násl. zákona o pobytu cizinců).
11. Žalobce v žalobě namítá, že mu nemohou jít k tíži skutečnosti spojené s vydáním náhradního cestovního dokladu. Uvedené námitky nepovažuje krajský soud za opodstatněné. Podle přesvědčení krajského soudu vycházejícího z obsahu správního spisu bylo ze strany policejních orgánů vynaloženo potřebné úsilí a byly učiněny relevantní kroky k získání náhradního cestovního dokladu žalobce a ověření jeho totožnosti a k prodlení dochází výhradně na straně orgánů Pákistánu. Obecně platí, že chybějící cestovní doklad cizince není důvodem znemožňujícím vycestování, ani pokud je jeho obstarání časově i věcně složité. Uvedená okolnost pouze obvykle prodlužuje nutnou dobu zajištění za účelem správního vyhoštění a správní orgány nemohou rychlost vyřizování požadavku na vydání náhradního cestovního dokladu nikterak ovlivnit (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016 č. j. 8 Azs 156/2015 - 44 nebo ze dne 12. 3. 2020 č. j. 10 Azs 29/2020 - 28). K výše uvedenému je třeba zdůraznit, že ke komplikacím s realizací správního vyhoštění přispělo především jednání žalobce, který přicestoval na území České republiky bez platného cestovního dokladu. Objektivizované prodlevy na straně pákistánských orgánů potom nelze nikterak přičítat k tíži žalovaného, přičemž tyto okolnosti jsou způsobilé odůvodnit prodloužení doby zajištění žalobce.
12. K námitkám týkajícím se délky doby, na kterou bylo zajištění žalobce prodlouženo, je nutné předeslat, že délka zajištění je v § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ponechána na úvaze správního orgánu a podle § 125 odst. 1 téhož zákona je omezena celkovou přípustnou dobou trvání zajištění v délce 180 dnů ode dne omezení osobní svobody (pro osoby starší 18 let, což je případ žalobce), která může být ve výjimečných případech ještě prodloužena. Úvaha správního orgánu musí samozřejmě odpovídat tomu, že zajištění představuje mimořádný institut, kterým dochází k citelnému zásahu do jednoho ze základních práv cizince, proto může být při splnění podmínek uloženo pouze na nezbytnou dobu. Žalovaný předchozí délku zajištění v trvání 90 dnů ode dne omezení osobní svobody prodloužil nejprve o 60 dnů a napadeným rozhodnutím o dalších 30 dnů. Dosud tak nedošlo k překročení maximální možné délky zajištění cizince stanovené v § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (180 dnů). Žalovaný odůvodnil prodloužení zajištění tím, že v době trvání dosavadní lhůty nebylo možné zajistit realizaci správního vyhoštění. Současně je však zřejmé, že jsou činěny úkony směřující k vydání náhradního cestovního dokladu žalobce, celý proces pokračuje a je zde reálný předpoklad, že k vydání náhradního cestovního dokladu v dohledné době dojde. Lze rovněž souhlasit se žalovaným, že se ze spisu nepodává překážka, která by bránila realizaci vyhoštění žalobce zpět do Pákistánu. Do doby vydání náhradního cestovního dokladu nemohly být zahájeny úkony spojené se samotným zabezpečením přepravy žalobce, kterou žalovaný v rozhodnutí o prvotním zajištění odhadl na 30 dnů. Přestože tedy důvody pro stanovení konkrétní doby, po kterou žalovaný prodloužil zajištění žalobce, nejsou v rozhodnutí explicitně uvedeny, lze tuto dobu ze spisu zjišťovat a odůvodnění prodloužení doby zajištění žalobce ob stojí.
13. Ve zbytku jsou již žalobní tvrzení o porušení příslušných ustanovení správního řádu, Listiny základních práv a svobod a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv formulovány značně obecně. V rozsahu, v jakém byly provázány s předchozími námitkami ohledně délky

zajištění, se s nimi již krajský soud vypořádal výše a ve zbytku se krajský soud omezuje na konstatování, že v napadeném rozhodnutí ani v řízení předcházejícím jeho vydání neshledal žádné porušení správního řádu ani základních práv žalobce garantovaných Listinou základních práv a svobod nebo mezinárodními úmluvami, které by mělo negativní vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Bližší vypořádání těchto námitek (nad rámec předchozích odstavců) již krajskému soudu neumožňuje jejich obecný obsah.

14. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. S ohledem na meritorní rozhodnutí o žalobě v zákonné lhůtě, která je kratší, než lhůta zákonem stanovená pro rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, krajský soud samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku.
15. Podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 22. března 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce